

Záblesky slnka žiara, nekonečnou oblohou v závoji
súmraku dýchajúcim vetrom, tak chladným, plným vône stromov.
Démoni lesnej ríše, strážcovia prastarých tajomstiev,
zákona matky prírody, bytosti pod ochranou bohov.

Bytosti lesné, bytosti skalné,
duchovia času, démoni osudu,
ochrancovia hájov, páni tajomna,
večná čistota majestátnych lesov.

Z hĺbky chladných hôr cestu nepoznajú.
Ukrytý za bránami železných hôr.
Ich pohľad ľadový, tváre neľudské,
zrak ľudí odvrátený od bytostí lesov.

Necítiť bolesť, nepočuť plač.
Krutosť tak smrteľná, nehasnúci hlad.
Nekonečný boj za zákon prírody,
bytostí lesa za život ďalších dní.

Ich matkou je noc, otcom les.
Strážcovia nekonečných lesných ciest
Úkrytom miesta, lístím, machom pokryté.
Do tvári neľudských spomienky zím vyryté.